

HE LLEGIT
NO SÉ ON

EVA
PIQUER

No veiem les coses com són, sinó com som

01

ARA

02

HANK GANS

Amb raó Anaïs Nin es negava a viure "en el món ordinari com una dona ordinària establint relacions ordinàries": no hi encaixava ni de broma.

Quan la realitat s'enfonsa, ens queda la literatura com a refugi

N'hi ha que creuen en la utopia perquè la realitat els sembla increïble (una recreació indignada d'aquella pintada llatinoamericana que deia "ja en tenim prou de realitats, volem promeses", i que tant em va impactar quan semblava impossible que aquí arribéssim mai a una situació com la que patien llavors allà). I n'hi ha que es refugien en la literatura, que es troba a mig camí entre la realitat, la imaginació, el somni i la màgia. Entre les ombres i els miralls, com la prosa magnètica d'Anaïs Nin, que t'arrossega cap a un univers d'obsessions i percepcions i confessions laberíntiques.

El recull de relats *Dins d'una campana de vidre*, que ha recuperat ara Labreu Edicions, ens descobreix una Anaïs diferent de la que tu i jo tenim al cap a partir dels seus diaris. Una Anaïs que camina sobre la paraula llàstima llàstima llàstima llàstima fins que et mata de pena. Una Anaïs que s'estira a somiar "per plantar la llavor del miracle i la realització". Una Anaïs que deixa de respirar en el present, d'inhalar l'aire que l'envolta i de fer-lo entrar a "les urnes de cuir dels meus pulmons". Una Ana-

ïs que, rememorant els esforços que va fer per parir una nena morta als sis mesos d'embaràs, et clava un parell de frases com aquestes: "Vull recordar tota l'estona per què he de voler viure. Sóc tota dolor i gens de memòria". I t'adones que són exactament les frases que descriuen el que et passa quan t'ataquen els dolors del cos o de l'ànima.

(Parlant de l'ànima. Tinc una amiga que cada cop que es diu a si mateixa "em vendria l'ànima per tal cosa" es posa a tremolar i a l'acte pensa que és igual, que la tal cosa tampoc és tan important com per vendre's això que en diem ànima i que "tothom sap que només és un postulat de la filosofia i un programa del trenta-tres".)

No veiem les coses com són, veiem les coses com som, deia Anaïs Nin. I els bons llibres, com els bons poemes, més que retratar els altres, ens radiografien a nosaltres.

No pots salvar les persones, només pots estimar-les

Em perdo en un laberint de cites d'Anaïs Nin. L'única anormalitat és la incapacitat d'estimar. No pots salvar les persones, només pots estimar-les. No m'ajustaré al món, m'ajusto a mi mateixa. La vida se'm fa difícil pel que penso i per la necessitat de comprendre allò que estic

01

LA PROSA MAGNÈTICA D'ANAÏS NIN ESCLATA EN EL RECALL 'DINS D'UNA CAMPANA DE VIDRE'

02

LILA AZAM ZANGANEH VIATJA PER L'OBRA DE NABOKOVA LA RECERCA DE LA FELICITAT

03

UN JOVENET VLADIMIR NABOKOV, APASSIONAT PER LES PARAULES I PER CAÇAR PAPALLONES

vivint. La vida s'encongeix o es dilata d'acord amb el propi coratge. L'amor no mor mai de mort natural. L'edat no et protegeix de l'amor, però l'amor et protegeix de l'edat. Es pot arribar a mi per dues vies, la dels petons i la de la imaginació, però hi ha una jerarquia: els petons per si sols no funcionen. Hi ha diverses maneres de ser lliure, una és transcendir la realitat amb la imaginació. Escrivim per crear un món en el qual ens sigui possible viure. La creació que no s'expressa esdevé bogeria. El rol de l'escriptor no és dir allò que pot dit tothom, sinó el que no.

És Vladimir Nabokov el gran escriptor de la felicitat?

"Llegim per renovar l'encant del món". Ho apunta Lila Azam Zanganeh a *El encantador. Nabokov y la felicidad* (Duomo). L'autora està convençuda que Nabokov és el gran escriptor de la felicitat, i ho demostra en aquest llibre a cavall entre la biografia, l'assaig i l'autoajuda. S'empara en el que va dir el mateix Vladimir Nabokov a un estudiant: "Som massa respectuosos amb els llibres. Per unes poques frases brillants seguim endavant i acabem llegint un volum de 500 pàgines". Zanganeh juga a ser irrespectuosa amb un novel·lista apassionat per unir paraules i caçar papallones. Se'n surt: en lloc d'encomanar-nos el desig ingenu de ser feliços, ens empeny a rellegir Nabokov, que sempre ve de gust. ♦♦

03

ARA